

Spm. nr. S 1945

Til socialministeren (19/6 95) af:

Tom Behnke (FP):

»Hvorledes vil ministeren sikre, at handicap-medhjælpere ansat efter bistandslovens § 48, stk. 4, fremover kan få samme løn- og pensionsforhold som andre ansatte i kommunen med lignende arbejde, uden at fratage den handicappede retten til selv at vælge og ansætte sine hjælpere?«

Begrundelse

Den handicappedes mulighed for selv at ansætte sine medhjælpere efter bistandslovens § 48, stk. 4, er en utrolig god ordning, hvor den handicappede som noget ganske væsentligt kan værne lidt om sit privatliv, så livet bliver så tæt på det normale som muligt.

I dag er der ikke nogen overenskomst for handicapmedhjælperne, og de har meget svært ved at trænge igennem i visse kommuner. Specielt er det svært at få samme løn- og pensionsforhold som andre ansatte i kommunen med samme arbejdsopgaver.

En løsning kunne være at ansætte handicap-medhjælperne direkte under kommunen, men det vil fjerne det værdifulde i den handicappedes forhold til sine hjælpere.

Til efteråret skal bistandsloven til revision, og det ville være passende, om dette spørgsmål bliver afklaret inden da.

Svar (28/6 95)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Tanken med en hjælpeordning efter bistandslovens § 48, stk. 4, er, at personer med vidtgående handicap skal leve et liv så nær det almindelige som muligt. Derfor er ordningen indrettet sådan, at de handicappede får et beløb fra kommunen og dernæst selv på privat basis skal ansætte det personale, der skal betjene dem. Hjælperne er altså ikke offentligt ansat og har aldrig været det. De kan derfor ikke sammenlignes med kommunalt ansat personale. Det forhold, at arbejdsgiveren får støtte til at dække udgiften, ændrer ikke ved dette.

Kommunerne har pligt til at rådgive og vejlede på området, og de kan gå ind og hjælpe med det rent praktiske, f.eks. udbetaling af løn. Der

er også fastsat nogle vejledende retningslinier for aflønning af handicapbistandsassistenter, jf. pkt. 54 i Socialministeriets vejledning af 3. juli 1987 om hjælp efter bistandslovens § 48. Det er dog en forudsætning, at den handicappede selv skal være i stand til at administrere ordningen med alt, hvad det indebærer af arbejdsgiveransvar m.v.

Handicaporganisationerne lægger stor vægt på at bevare den frihed og selvstændighed, som det giver selv at kunne ansætte sine hjælpere. Derfor vil problemerne med løn- og pensionsforhold bedst løses ved direkte kontakt mellem det forbund, hvor hjælperne er medlemmer, og de handicappedes organisationer, eventuelt med inddragelse af Kommunernes Landsforening.

Spm. nr. S 2031

Til indenrigsministeren (30/6 95) af:

Tom Behnke (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvorvidt det kan betragtes som en lovlig kommunal opgave, at en kommune indtræder som bygherre for en selvejende institution af museal karakter på den måde, det er sket med bl.a. museet for moderne kunst i Strandparken, Københavns Amt, og med den følge, at byggeriet nyder godt af reglerne om den kommunale momsudligningsordning?«

Begrundelse

Museet for Moderne Kunst i Strandparken (Køge Bugt Strandpark) er opført af Københavns Amt, og planen er nu at overdrage museet til en selvejende institution.

På den måde har amtet været bygherre og kan nyde fordel af den kommunale momsudligningsordning. Men er det lovligt, når planen har været at gøre museet til en selvejende institution?

Svar (10/7 95)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Så vidt Indenrigsministeriet har fået oplyst, har amtsrådet i Københavns Amt besluttet, at museumsbygninger under opførelse ved Køge Bugt